

การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรม เรื่อง “ลิตเติ้ลวูเมน” โดย อุไร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

AN ANALYTICAL STUDY OF TRANSLATION EDITING AND TRANSLATION PROCESS APPLIED IN “LITTLE WOMEN” BY URAI SANIDVONGS NA AYUTHAYA

กมลชนก จันทศรี^{1*} และนครเทพ ทิพย์สุภารักษ์²
Kamonchanok Jansri^{1*} and Nakonthep Tipyasuparat²

Received : 16 August 2024

Revised : 11 November 2025

Accepted : 24 November 2024

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การปรับบทแปล และกลวิธีการแปลในวรรณกรรมเรื่อง “ลิตเติ้ลวูเมน” (Little Women) ที่ประพันธ์โดย ลุยซา เมย์ อัลคอตต์ (Louisa May Alcott) แปลโดย อ.สนิทวงศ์ (อุไร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา) โดยทำการเลือกจากตัวอย่างของบทที่ 1 - 23 ในย่อหน้าแรกที่มีการเขียนบรรยาย นำมาวิเคราะห์จำนวนทั้งหมดรวม 23 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยนำหลักเกณฑ์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลของ สัญฉวี สายบัว มาเป็นเกณฑ์ในการศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ คือ 1) การปรับระดับคำ และ 2) การปรับระดับโครงสร้างของภาษา ผลการศึกษาพบว่า ประเภของการปรับบทแปลระดับคำที่พบมากที่สุดคือ การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป ลำดับถัดมาคือการใช้วลีหรือประโยคแทนคำ และในส่วนของการปรับบทแปลในระดับโครงสร้างของภาษา ประเภที่พบมากที่สุดคือ การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลีลำดับถัดมาคือ การเพิ่มและละคำในประโยค ส่วนกลวิธีการแปลในการศึกษานี้โดยส่วนใหญ่ผู้แปลมุ่งเน้นการแปลแบบเอาความ เพื่อให้งานแปลมีภาษาที่เป็นธรรมชาติ อ่านเข้าใจง่าย และเข้าถึงบริบทได้ลึกซึ้ง

คำสำคัญ: การปรับบทแปล / กลวิธีการแปล / การแปลวรรณกรรม

¹ หลักสูตรปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ มหาวิทยาลัยรังสิต

¹ Master Degree Program “English for Professions” Rangsit University

* Corresponding Author’s E-mail: Kamonchanok.j63@rsu.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this research were to study types of translation editing and translation process applied in the translation of Louisa May Alcott's novel entitled "Little Women" from English to Thai by Urai Sanidvongs Na Ayuthaya. In this study, 23 samples purposively selected from the first descriptive paragraph of each chapter (chapters 1 to 23) were analyzed. The analytical framework in this research was based on the translation principles proposed by Sanchawee Saibua. The translation editing could be classified into two levels, i.e. the editing in the lexical level and the editing in the syntactic level. The result showed that the most frequently used editing strategies in the lexical level were word and idiom deletion, followed by using phrases or sentences instead of words. For the syntactic level, rearranging words in phrases or sentences and adding and subtracting words were most often found. Translation techniques in this study mostly focused on free translation, which was used to get the translation be natural language and easy to be understood through the context appreciate.

Keywords: Translation editing / Translation processes / Translation of novels

บทนำ

ในปัจจุบันมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกันอย่างแพร่หลาย จึงทำให้เกิดความเข้าใจว่าใคร ๆ ที่รู้ภาษาอังกฤษก็สามารถแปลได้ ซึ่งที่จริงแล้วไม่ใช่เช่นนั้น เพราะการที่จะแปลข้อความต่าง ๆ ได้นั้น ผู้แปลควรมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา นั้น ๆ อย่างถ่องแท้ การแปลก็คือการถ่ายทอดสารของภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งโดยยังคงรักษาความหมาย ความรู้สึก ตลอดจนวัตถุประสงค์ของผู้เขียนในต้นฉบับเดิมไว้อย่างครบถ้วน ดังนั้นการแปลจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ ทักษะ ตลอดจนความเชี่ยวชาญในการเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมถูกต้องตามหลักภาษา วัฒนธรรม กาลเทศะ ผู้แปลจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ในภาษาทั้งสองเป็นอย่างดี (ณภจรี นาควัชร, 2566: 1 - 2)

การแปลวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ในขั้นตอนการแปลเป็นภาษาไทยควรแปลโดยใช้ถ้อยคำสำนวนที่เรียบง่าย อ่านเข้าใจง่ายและชัดเจนไม่บิดเบือนจากต้นฉบับ งานแปลนวนิยายเปรียบได้กับการซื้ออาหารพร้อมปรุง ผู้แปลต้องมีฝีมือเนื่องจากนวนิยายเป็นวรรณกรรม ที่มุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน การให้ความรู้เป็นจุดประสงค์รองลงมา (อัจฉรา ไกล่สรุโกล, 2555: 8) ดังนั้น วิธีที่เหมาะสมในการแปลคือการแปลแบบผสม ที่มีทั้งการแปลตรงตัว ซึ่งเป็นการแปลในลักษณะที่ใช้ถ้อยคำและใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ใกล้เคียงกับโครงสร้างในต้นฉบับ และการแปลแบบอิสระ หรือเป็นการแปลแบบเอาความ ในการแปลผู้แปลอาจจะเพิ่มเติมคำอธิบายรายละเอียด หรือตัดทอนข้อความที่ผู้แปลเห็นว่าไม่จำเป็นซึ่งต้องพิจารณาและใช้วิจารณญาณให้เหมาะสม อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการรักษาความหมายไว้ให้ถูกต้อง

การปรับบทแปลไม่ใช่ว่าการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขบทแปลให้แตกต่างไปจากต้นฉบับตามความพอใจของผู้แปล การปรับบทแปลควรทำต่อเมื่อมีความจำเป็นในด้านที่จะทำให้บทแปลนั้นอ่านเข้าใจง่ายขึ้น จะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการแปลเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งหมายถึงการมุ่งที่จะให้ภาษาในบทแปลสามารถสื่อความหมายที่เทียบเคียงได้กับความหมายในต้นฉบับ ดังนั้นถ้าผู้แปลเผชิญปัญหาว่าจะรักษารูปแบบการเสนอความคิดของต้นฉบับไว้ ความหมายก็จะถูกถ่ายทอดได้ไม่เต็มที่หรือถ้าพยายามถ่ายทอดความหมายได้อย่างใกล้เคียงก็จำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบไปบ้าง ผู้แปลควรจะต้องเลือกรักษาความหมายไว้โดยปรับรูปแบบตามความเหมาะสม ดังนั้นการปรับบทแปลตามทฤษฎีของ สัจฉวี สายบัว (2564) สามารถนำมาปรับใช้ได้ โดยทำได้ 2 ระดับคือ 1) ปรับระดับคำ และ 2) ปรับระดับโครงสร้างของภาษา

ในการปรับระดับคำ สามารถแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ 1) การเติมคำอธิบาย คือ การเติมเนื้อหา หรือการเติมข้อความสั้น ๆ 2) การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ เป็นการแก้ปัญหากการไม่มีคำศัพท์ที่เทียบเคียงได้ 3) การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า 4) การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่าง ๆ 5) การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป เป็นคำหรือสำนวนที่ไม่ใช่ความหมายที่สำคัญนักของต้นฉบับ (สัจฉวี สายบัว, 2564: 87 - 97)

ในส่วนของการปรับระดับโครงสร้าง สามารถแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ 1) ระดับเสียง หรือการทับศัพท์ 2) ระดับโครงสร้างของคำ เช่น เรื่องการพจน์ การแสดงความเป็นเจ้าของ 3) ระดับประโยค ซึ่งการปรับโครงสร้างในระดับนี้สามารถแบ่งย่อยได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้ 3.1 การปรับระเบียบวิธีการเรียงคำในวลีหรือประโยค 3.2 การเปลี่ยนประโยคเป็นวลี หรือวลีเป็นประโยค 3.3 การปรับรูปปฏิเสธ 3.4 การปรับการใช้กรรตุวาท และกรรมวาทของกริยาในประโยค 3.5 การเพิ่มและละคำในข้อความ และในระดับสุดท้าย 4) การปรับโครงสร้างในระดับที่สูงกว่าประโยค คือการปรับทำนองการเขียน ซึ่งเป็นการเรียงลำดับกลุ่มความคิด ทำให้ระเบียบวิธีเรียงประโยคในบทแปลแตกต่างไปจากต้นฉบับ วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการปรับระดับโครงสร้างคือ เพื่อให้ภาษาฉบับแปลมีความเป็นธรรมชาติ มีภาษาที่สละสลวยเหมาะสมกับบริบท (สัจฉวี สายบัว, 2564: 98-108)

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เลือกวรรณกรรมเรื่อง “สตรีณี” (Little Women) ผู้เขียนคือ ลุยซา เมย์ อัลคอตต์ (Louisa May Alcott หรือ L.M. Alcott) และ อ.สนิทวงศ์ (อุไร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา) เป็นผู้แปล โดยเป็นวรรณกรรมที่ได้รับการยกย่องจากนิยายสารไหมให้เป็น 1 ใน 100 เล่มวรรณกรรมเยาวชนยอดเยี่ยมตลอดกาล และยังได้รับการจัดอันดับให้เป็น 1 ใน 100 เล่มหนังสือยอดเยี่ยมของ ชาวอเมริกัน (ทศพร กลิ่นหอม, 2024) ซึ่งผู้เขียน ลุยซา เมย์ อัลคอตต์ ได้นำเค้าโครงชีวิตจริงของตนเองมาเขียนมาเป็นหลักในการเดินเรื่องโดยสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 ที่เป็นช่วงสงครามกลางเมือง บทบาทของผู้หญิงในวงการนักประพันธ์และพัฒนาการของแนวคิดเรื่องสตรีนิยม (อัลคอตต์, 2561: 3) วรรณกรรมเรื่องนี้เคยสร้างเป็นภาพยนตร์และภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์มาแล้วหลายครั้ง นอกจากนี้ทั้งต้นฉบับและฉบับภาษาแปลมีการใช้คำและสำนวนที่แสดงให้เห็นความแตกต่างของภาษาอังกฤษและภาษาไทยในประเด็นต่าง ๆ อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ผู้ศึกษาจึงเลือกวรรณกรรมเรื่องนี้มาวิเคราะห์

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การปรับบทแปลและวิเคราะห์กลวิธีการแปลของวรรณกรรมเรื่อง “สี่ตฤณี” (Little Women) จากภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษของผู้เขียน ลุยซา เมย์ อัลคอตต์ (Louisa May Alcott) สู่ฉบับแปลภาษาไทยที่แปลโดย อ.สนิทวงศ์ (อุไร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์การปรับบทแปลและวิเคราะห์กลวิธีการแปลของวรรณกรรมเรื่อง “สี่ตฤณี” (Little Women) จากภาษาต้นฉบับภาษาอังกฤษของผู้เขียน ลุยซา เมย์ อัลคอตต์ (Louisa May Alcott) สู่ฉบับแปลภาษาไทยที่แปลโดย อุไร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เริ่มต้นโดยการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งทบทวนวรรณกรรมเรื่อง “สี่ตฤณี” (Little Women) จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลจากการอ่านและทบทวนหนังสือวรรณกรรม ทั้งในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล แล้วนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบ ทำการวิเคราะห์โดยใช้ขอบเขตทฤษฎีการศึกษาของ สัจฉวี สายบัว (2564) และสรุปผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ย่อหน้าแรกที่มีการเขียนบรรยายในฉบับภาษาอังกฤษ (บทที่ 1 - 23) นำมาวิเคราะห์จำนวนทั้งหมดรวม 23 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การปรับบทแปล และกลวิธีการแปลในวรรณกรรมเรื่อง “สี่ตฤณี” (Little Women) โดยยึดแนวความคิดการปรับบทแปลของ สัจฉวี สายบัว (2564) ซึ่งสามารถทำได้ 2 ระดับ คือ 1) ปรับระดับคำ และ 2) ปรับระดับโครงสร้างของภาษา

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ทำการศึกษาทฤษฎีที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ จากงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานแปลทั้งหมด พร้อมทั้งทบทวนวรรณกรรมเรื่อง “สี่ตฤณี” (Little Women) และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการอ่านและทบทวนหนังสือวรรณกรรม ทั้งในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล แล้วนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื้อเรื่องของวรรณกรรมเรื่อง Little Women ถูกแบ่งออกเป็น 2 ภาค (volume) โดยภาคแรกประกอบด้วยบทที่ 1 - 23 ต้นฉบับใช้ชื่อว่า “Little Women” ส่วนฉบับแปลภาษาไทยใช้ชื่อว่า “สี่ตฤณี” และภาคสองประกอบด้วยบทที่ 24 - 47 ต้นฉบับใช้ชื่อว่า “Good Wives” ส่วนฉบับแปลภาษาไทยใช้ชื่อว่า “เมียขวัญ” ในการศึกษาครั้งนี้ตัวอย่างการแปลทั้งหมดนำมาจากภาคแรกของวรรณกรรมเท่านั้น โดยผู้ศึกษาได้คัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงจากย่อหน้าแรกที่มีลักษณะเป็นการบรรยายของแต่ละบท รวมทั้ง 23 ตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนของการวิเคราะห์ คือ วิเคราะห์ทุกตัวอย่าง (23 ตัวอย่าง) ให้ครบ แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบ โดยการใช้ขอบเขตทฤษฎีการศึกษาของ สัจฉวี สายบัว (2564) ซึ่งจำแนกการปรับบทแปลออกได้เป็น 2 กลุ่ม หลัก ๆ คือ 1) ระดับคำ และ 2) ระดับโครงสร้าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การนับความถี่ของการปรับบทแปลในแต่ละประเภท โดยแสดงผลจากประเภทการปรับบทแปลที่พบมากที่สุด และนำเสนอข้อมูลเพื่ออธิบายความถี่สาเหตุของการปรับบทแปลนั้น ๆ รวมทั้งแสดงตัวอย่างเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

จากการศึกษาตัวอย่างงานแปลจำนวน 23 ตัวอย่าง และวิเคราะห์การปรับบทแปลทั้งสิ้น 60 ประเด็น ผู้ศึกษาได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาประเภทของการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลแล้ว จากการศึกษาค้นพบว่าการปรับบทแปลทั้งในระดับคำ และระดับโครงสร้าง ตรงตามหลักเกณฑ์ของ สัจฉวี สายบัว (2564) จากข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการวิเคราะห์นี้สามารถสรุปได้โดยเรียงเรียงลำดับในแต่ละประเภทจากความถี่ของประเด็นที่พบมากที่สุดถึงน้อยที่สุด พบว่าการปรับบทแปลในระดับคำที่พบมากที่สุดคือประเภทการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป พบทั้งสิ้น 14 ครั้ง ประเภทการใช้วลี หรือประโยคแทนคำ พบ 8 ครั้ง ประเภทการเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่าง ๆ พบ 6 ครั้ง ประเภทการใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงสิ่งเฉพาะกว่า พบ 5 ครั้ง และประเภทการเติมคำอธิบาย พบเพียง 1 ครั้ง ในการปรับระดับโครงสร้างพบว่า ระดับประโยคประเภทการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในวลีหรือประโยคถูกพบมากที่สุดถึง 6 ครั้ง ระดับประโยคประเภทการเพิ่มและละคำในประโยคพบ 5 ครั้ง ระดับโครงสร้างของคำพบ 4 ครั้ง ระดับประโยคประเภทการเปลี่ยนประโยคเป็นวลีและวลีเป็นประโยคพบ 4 ครั้ง ระดับเสียงพบ 3 ครั้ง ระดับประโยคประเภทการปรับรูปประโยคปฏิเสธพบ 2 ครั้ง ระดับประโยคประเภทการใช้กรรตุวาท และกรรมวาทพบ 2 ครั้ง และไม่พบตัวอย่างของการปรับโครงสร้างในระดับที่สูงกว่าประโยคเลย โดยจะเห็นได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความถี่ของการปรับบทแปลระดับคำ

การปรับบทแปลระดับคำ			
ลำดับที่	ประเภท	ประเด็นที่	ความถี่ (ครั้ง)
1	การเติมคำอธิบาย	27	1
2	การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ	1, 8, 24, 31, 51, 56, 57, 59	8
3	การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงสิ่งเฉพาะกว่า	5, 22, 26, 34, 39	5
4	การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่าง ๆ	4, 23, 45, 52, 55, 58	6
5	การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป	3, 6, 10, 13, 14, 17, 32, 36, 38, 40, 43, 49, 54, 60	14
รวมความถี่ทั้งหมด			34

ตารางที่ 2 ความถี่ของการปรับบทแปลระดับโครงสร้าง

การปรับบทแปลระดับโครงสร้างของภาษา			
ลำดับที่	ประเภท	ประเด็นที่	ความถี่ (ครั้ง)
1	ระดับเสียง	16, 28, 47	3
2	ระดับโครงสร้างของคำ	29, 41, 44, 48	4
3	ระดับประโยค ประเภทการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยค หรือวลี	2, 7, 12, 33, 35, 37	6
4	ระดับประโยค ประเภทการเปลี่ยนประโยคเป็นวลี หรือวลีเป็นประโยค	25, 46, 50, 53	4
5	ระดับประโยค ประเภทการปรับใช้ปฏิเสธ	15, 20	2
6	ระดับประโยค ประเภทการใช้กรรตุจาก และกรรมจากของกริยาในประโยค	11, 18	2
7	ระดับประโยค ประเภทการเพิ่มและละคำในประโยค	9, 19, 21, 30, 42	5
8	การปรับโครงสร้างในระดับที่สูงกว่าประโยค	-	0
รวมความถี่ทั้งหมด			26

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า การปรับบทแปลในระดับคำที่พบมากที่สุดคือประเภทการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป พบสูงสุดถึง 14 ประเด็น และความถี่รองลงมาคือการใช้วลีหรือประโยคแทนคำพบ 8 ประเด็น และการปรับบทแปลระดับโครงสร้างพบมากที่สุดในระดับประโยคประเภทการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยค หรือวลีพบ 6 ประเด็น และถัดมาในระดับประโยคประเภทการเพิ่มและละคำในประโยคพบ 5 ประเด็น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการศึกษาโดยเรียงลำดับตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

การปรับบทแปลระดับคำ

การปรับบทแปลระดับคำที่พบมากที่สุดคือ ประเภทการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป พบทั้งสิ้น 14 ครั้ง แบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น คือ

1. คำหรือสำนวนนั้น ๆ ไม่มีความหมายสำคัญต่อรูปประโยค หรือบริบทในฉบับภาษาแปล และหากตัดทิ้งไปก็ไม่กระทบต่อความหมายโดยรวม
2. คำซ้ำซ้อน โดยในบริบทเดียวกันที่ใช้คำซึ่งมีความหมายใกล้เคียง ซ้ำ ๆ กัน หรือเป็นการให้รายละเอียดมากเกินไป ผู้แปลจึงเลือกตัดหรือละ ไม่แปล เพื่อให้ข้อความในภาษาฉบับแปลมีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ

ดังตัวอย่าง

ต้นฉบับ “Amy, though the youngest, was a most important person - in her own opinion at least” (Alcott, 1983: 10)

ฉบับแปล “เอมี แม้ว่าจะเป็นน้องคนสุดท้อง แต่ก็เป็นผู้บุคคลที่สำคัญมากคนหนึ่ง” (อัลคอตต์, 2561: 17)

ต้นฉบับ “During the next few minutes the rumor that Amy March had got twenty-four delicious limes (she ate one on the way)” (Alcott, 1983: 72)

ฉบับแปล “ข่าวว่าเอมีมีหมากฝรั่งยี่สิบสี่ชิ้นซ่อนอยู่ในโต๊ะเรียนก็กระจายไปทั่วห้อง” (อัลคอตต์, 2561: 135)

ต้นฉบับ “... as she sat sewing at her little worktable, full of tidy white rolls, so unconscious of the thought in her mother’s mind...” (Alcott, 1983: 125)

ฉบับแปล “เมื่อนั่งเย็บผ้าที่โต๊ะตัวเล็ก หญิงสาวไม่ล่วงรู้ความคิดภายในใจแม่เลยแม้แต่หน่อย” (อัลคอตต์, 2561: 240)

สำหรับประเด็นนี้คือ เรื่องการตัดคำหรือข้อความที่อยู่ในต้นฉบับทั้งไป เพราะเนื่องจากพิจารณาแล้วว่คำหรือข้อความนั้น ๆ เป็นข้อความที่ไม่จำเป็น จากตัวอย่างแรกจะเห็นได้ว่าผู้แปลตัดข้อความ “in her own opinion at least” ซึ่งแปลตรงตัวว่า “อย่างน้อยก็ในความเห็นของเธอเอง” ผู้แปลได้วิเคราะห์แล้วว่าข้อความนี้เป็นคำที่สิ้นเปลืองจึงละโดยไม่แปล ถัดมา มีการตัดข้อความ “(she ate one on the way)” ถูกตัดเนื่องจากไม่ใช่สาระสำคัญของต้นฉบับ ส่วนตัวอย่างสุดท้าย “full of tidy white rolls” มีการให้รายละเอียดที่มากจนเกินไป จึงตัดไม่แปลข้อความนี้ จากการศึกษาที่พบว่าการตัดคำหรือสำนวนทั้งในจำนวนความถี่สูงสุดนี้ ชนัญธิดา นิมนิรมานมงคล (2562) ได้ให้ความเห็นว่าการตัดคำหรือข้อความทั้งไปในฉบับแปลสามารถกระทำได้เนื่องจากช่วยลดความเยิ่นเย้อ และทำให้ประโยคมีความกระชับขึ้นในฉบับแปล อีกทั้งยังไม่ทำให้ความหมายโดยรวมของบริบทและความหมายของภาษาต้นฉบับผิดเพี้ยนไปแต่อย่างใด

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ “home was beautiful, life full of ease and pleasure” (Alcott, 1983: 43)

ฉบับแปล “มีบ้านช่องสวยงาม ชีวิตของเธอเต็มไปด้วยความสุขสำราญ” (อัลคอตต์, 2561: 81)

ต้นฉบับ “and send their mother on her anxious journey unsaddened by tears or complaints from them.” (Alcott, 1983: 172)

ฉบับแปล “ส่งแม่ให้เดินทางโดยไม่ต้องกังวลหรือเศร้าใจที่เห็นลูก ๆ ร้องไห้” (อัลคอตต์, 2561: 330)

ต้นฉบับ “and she worried Amy very much with her rules and orders” (Alcott, 1983: 195)

ฉบับแปล “แถมทำให้เอมีรำคาญใจด้วยการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นานา” (อัลคอตต์, 2561: 373)

ถัดมาเป็นประเด็นด้านการละคำซ้ำ โดยการไม่แปลคำที่อยู่ในต้นฉบับ เพราะเนื่องจากผู้แปลพิจารณาแล้วว่าคำ ๆ นั้นมีความหมายซ้ำซ้อน หากตัดออกก็ไม่ได้ทำให้ความหมายในเนื้อหาเปลี่ยนแปลง หรือเสียอรรถรสของประโยค ซึ่งจะช่วยให้ประโยคมีความกระชับและน่าอ่านมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างแรก จากภาษาต้นฉบับมีการใช้คำว่า “ease” หมายความว่า (ขาดความยากลำบาก) มีความหมายไปในทิศทางเดียวกับคำว่า “pleasure” ที่มีความหมายว่า (สิ่งที่ทำให้มีความสุข) จึงไม่จำเป็นต้องแปลเพิ่มอีก ถัดมามีการละคำโดยไม่แปลคำว่า “complaints” ที่มีความหมายว่า (การคร่ำครวญ) แต่ในฉบับแปลถูกละไว้เนื่องจากก่อนหน้านี้มีการแปลคำซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกัน คือคำว่า “tears” มีความหมายว่า (ร้องไห้) จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแปลความหมายซ้ำซ้อน และตัวอย่างสุดท้ายคือคำว่า “orders” หมายความว่า (คำสั่ง) เนื่องจากก่อนหน้านี้ได้มีการเอ่ยถึงแล้ว ดังนั้นผู้แปลจึงตัดออกไม่แปล เพื่อให้ข้อความกระชับขึ้น สอดคล้องกับขั้นตอนในการแปลของ ณาจรี นาควัชร (2566) ที่กล่าวไว้ว่า การปรับแต่งระดับคำ สำนวนหรือโวหาร เป็นการเพิ่มหรือตัดคำ เพื่อสละสลวยและตรงตามวัฒนธรรมของผู้รับสาร

ถัดมาเป็นการปรับระดับคำ การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ ปัญหาของการไม่มีคำศัพท์ที่เทียบเคียงได้เกิดจากหลากหลายปัจจัย ซึ่งสาเหตุหลัก ๆ มาจากความแตกต่างทางภาษาอันมีที่มาจากวัฒนธรรม จึงทำให้การแปลนั้นไม่สามารถแปลคำศัพท์ของภาษาต้นฉบับได้อย่างสมบูรณ์ ผู้แปลจึงพิจารณาใช้วลีหรือประโยคเพื่ออธิบายให้สอดคล้องกับลักษณะความหมายของคำที่มีปัญหา เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการอ่านที่ราบรื่นและเข้าใจบริบทมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

ต้นฉบับ

Stately (Alcott, 1983: 32)

womanly (Alcott, 1983: 125)

confinement (Alcott, 1983: 211)

ฉบับแปล

ผู้มีท่าทางเป็นสง่า ภาคภูมิ (อัลคอตต์, 2561: 60)

สงบเสงี่ยมสมเป็นลูกผู้หญิง (อัลคอตต์, 2561: 240)

ตรากตรำทำงานหนัก (อัลคอตต์, 2561: 403)

ผู้แปลได้ปรับบทแปลคำจากภาษาต้นฉบับ คำว่า “stately” มีความหมายว่า ลักษณะน่าประทับใจ สง่างาม เป็นภาษาฉบับแปลว่า “ผู้มีท่าทางเป็นสง่า ภาคภูมิ” เพื่อสื่อความให้ผู้่านเข้าใจในลักษณะของตัวละครในบริบทในเรื่องนั้น ตัวอย่างถัดมาภาษาต้นฉบับคือคำว่า “womanly” มีความหมายว่า มีความเป็นผู้หญิงมาก เป็นภาษาฉบับแปลว่า “สงบเสงี่ยมสมเป็นลูกผู้หญิง” เพื่อให้ผู้อ่านจินตนาการ และเห็นภาพเหตุการณ์ ลักษณะท่าทางของตัวละครในเรื่องได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นและตัวอย่างสุดท้าย คำว่า “confinement” มีความหมายว่า การปิดกั้น การถูกจำกัด แต่ในภาษาฉบับแปลว่า “ตรากตรำทำงานหนัก” เนื่องจากในภาษาฉบับแปลไม่มีคำที่ใช้ทดแทนกันได้ ผู้แปล จึงเลือกใช้วลีเพื่อสื่อความหมายให้สมบูรณ์หรือใกล้เคียงที่สุดกับคำในภาษาต้นฉบับ การแปลเป็น การถ่ายทอดข้อความในภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง ซึ่งอาจมีโครงสร้างแตกต่างกัน ดังนั้นหลังจากถ่ายทอดเป็นภาษาฉบับแปลแล้วจึงควรมีการปรับแต่งให้เหมาะสมกับผู้รับสาร (ผู้อ่าน) ฉบับแปล มากที่สุด เพื่อให้ได้ผลตอบสนองเช่นเดียวกับผู้รับสาร (ผู้อ่าน) ต้นฉบับเดิม (ณาจรี นาควัชร, 2566: 4)

การปรับบทแปลระดับโครงสร้างของภาษา

การปรับบทแปลระดับโครงสร้างของภาษาที่พบมากที่สุดคือ การปรับบทแปลระดับประโยค ประเภทการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยค หรือวลี เนื่องจากความไม่สอดคล้องและไม่ได้ใจความ ที่มีสาเหตุมาจากความแตกต่างกันตามโครงสร้างหลักไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล ผู้แปลจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียงเนื้อหาความให้เหมาะสมถูกต้องกับรูปแบบของภาษาในฉบับแปล จากการศึกษาพบอยู่ 2 ลักษณะสำคัญด้วยกัน คือ การสลับตำแหน่งนามวลีหลัก และการสลับตำแหน่งประโยคและอนุประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ

ฉบับแปล

a rosy, smooth-haired, bright-eyed girl of thirteen (Alcott, 1983: 10)

เด็กหญิงอายุสิบสามปี ดวงตาสดใส แก้มแดง ผมเรียบสั้น (อัลคอตต์, 2561: 17)

old, brown house (Alcott, 1983: 52)

เรือนสีน้ำตาลเก่า ๆ (อัลคอตต์, 2561: 99)

the kind old gentleman (Alcott, 1983: 166) ชายชราผู้ใจดี (อัลคอตต์, 2561: 318)

จากตัวอย่างในเรื่องของนามวลีจะเห็นได้ชัดถึงความแตกต่างของโครงสร้างภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลได้อย่างชัดเจน มีการสลับตำแหน่งกัน โดยภาษาต้นฉบับมักจะวางตำแหน่งส่วนขยายไว้หน้าคำนามหลักเพื่อขยายความ ซึ่งส่วนขยายนั้นอาจจะอยู่ในรูปของคำนาม คำคุณศัพท์ หรือวลีขยายความ แต่โครงสร้างภาษาของภาษาฉบับแปลจะนำส่วนขยายไว้ด้านหลังคำนามหลัก ดังตัวอย่างจากภาษาต้นฉบับ “the kind old gentleman” ซึ่งมีคำคุณศัพท์คือคำว่า “kind” มีความหมายว่า ใจดี (เป็นคำคุณศัพท์ประเภทบอกลักษณะ) และคำว่า “old” มีความหมายว่า แก่หรือชรา (เป็นคำคุณศัพท์ประเภทบอกลักษณะ) ทำหน้าที่ขยายนามหลักโดยวางไว้หน้าคำว่า “gentleman” ที่มีความหมายว่า ผู้ชายหรือสุภาพบุรุษ แต่ในภาษาฉบับแปลไม่สามารถแปลตรงตัวได้ เพราะในโครงสร้างภาษาไทยนั้นคำคุณศัพท์ต้องวางไว้หลังคำนามหลัก ผู้แปลจึงแปลได้ว่า “ชายชราผู้ใจดี” ดังการกล่าวไว้ในขั้นตอนการแปลของ อัจฉรา ไส้สัทรูไกล (2566: 19) “การผละออกจากต้นฉบับ ผู้แปลต้องล้มโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับ การผูกประโยคตลอดจนการเลือกใช้คำและวิธีเขียน ผู้แปลต้องไม่หลงเอาโครงสร้างของภาษาต้นฉบับมาใช้ในภาษาฉบับแปล รวมทั้งต้องเลือกใช้คำในภาษาฉบับแปลให้ตรงหรือใกล้เคียงกับคำในภาษาต้นฉบับ”

ตัวอย่าง

1

2

ต้นฉบับ “LAURIE LAY luxuriously swinging to and fro in his hammock, one warm September afternoon,” (Alcott, 1983: 144)

2

1

ฉบับแปล “บ่ายวันหนึ่งในเดือนกันยายนที่อากาศร้อนอบอ้าว ลอรินนอนไกวเปลตาข่ายในสวนของเขาไปมาอย่างสบาย” (อัลคอตต์, 2561: 275)

1

2

ต้นฉบับ “JO WAS VERY BUSY in the garret, for the October days began to grow chilly,” (Alcott, 1983: 153)

2

1

ฉบับแปล “วันหนึ่งในเดือนตุลาคม อากาศค่อนข้างหนาวเย็น โจนั่งทำงานอยู่ในห้องชั้นบน” (อัลคอตต์, 2561: 294)

ลักษณะที่สองคือการสลับตำแหน่งของอนุประโยค จากตัวอย่างได้มีความสัมพันธ์กับเรื่องเงื่อนไขเวลา (Time clause) โดยในตัวอย่างในภาษาต้นฉบับมีคำว่า “for” และ “one” ซึ่งหลัง 2 คำนี้ เป็นประโยคย่อยที่จะทำหน้าที่เป็นประโยคขยายความ (Time clause) และทำหน้าที่เป็นกิริยวิเศษณ์บอกเวลาโดยไปขยายประโยคหลัก จะเห็นได้ว่าการสลับตำแหน่งกันในฉบับภาษาแปลเนื่องจากในฉบับแปลนำประโยคย่อยขึ้นต้นแล้วตามด้วยประโยคหลัก ซึ่งผู้แปลต้องการเน้นที่ช่วงเวลาของการเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจเรื่องเวลาและจินตนาการตามได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ทั้งสองประโยคมีความหมายไม่แตกต่างกัน แต่ขึ้นอยู่กับว่าผู้แต่งและผู้แปลต้องการที่จะเน้นประโยคหลักหรือประโยคขยายขึ้นก่อน อีกทั้งยังเป็นรูปแบบประโยคที่ผู้อ่านมีความคุ้นเคยในภาษาฉบับแปลอีกด้วย การปรับบทแปลนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (หทัยกาญจน์ เหล็กดี, 2563) การเรียบเรียงประโยคใหม่ส่งผลดีต่อผู้อ่านเนื่องด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษา การปรับบทแปลจะช่วยให้งานแปลออกมาเหมาะสม เพื่อให้เป็นธรรมชาติและได้ภาษาที่สละสลวยทำให้ผู้อ่านเข้าถึงบริบทได้ง่าย

ยิ่งไปกว่านั้นยังพบการปรับบทแปลระดับโครงสร้างของภาษา ประเภทการเพิ่มและละคำในประโยคเป็นอันดับสอง ซึ่งผู้แปลเลือกใช้โดยไม่ขัดหลักไวยากรณ์ภาษาไทย เพื่อทำให้ภาษาฉบับแปลได้ข้อความที่กระชับไม่ยืดเยื้อ อ่านแล้วชัดเจน เข้าใจง่าย และได้อารมณ์เสมือนต้นฉบับ

ตารางที่ 3 จำแนกลักษณะการเพิ่มคำและละคำที่พบจากการวิเคราะห์

ข้อความต้นฉบับ	ข้อความฉบับแปล	การปรับบทแปล	
		การเพิ่มคำ	การละคำ
When Mr. March lost his property in trying to help an unfortunate friend (Alcott, 1983: 42)	เมื่อมิสเตอร์มาร์ชต้องเสียทรัพย์สินสมบัติไปเพราะพยายามช่วยเหลือเพื่อนผู้เคราะห์ร้ายผู้หนึ่งนั้น (อัลคอตต์, 2561: 81)		ละคุณศัพท์ที่ใช้ในการแสดงความเป็นเจ้าของ
Mary Kingsley insisted on lending her watch till recess; (Alcott, 1983: 72)	แมรี คิงสลีย์เคยให้เอมมียืมนาฬิกาจนถึงเวลาหยุดพัก (อัลคอตต์, 2561: 135)		ละคุณศัพท์ที่ใช้ในการแสดงความเป็นเจ้าของ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความต้นฉบับ	ข้อความฉบับแปล	การปรับบทแปล	
		การเพิ่มคำ	การละคำ
When they got home (Alcott, 1983: 80)	เมื่อกลับถึงบ้าน (อัลคอตต์, 2561: 149)		ละสรรพนาม ที่ใช้เป็น ประธาน
she went to walk (Alcott, 1983: 116)	ออกเดินเล่น (อัลคอตต์, 2561: 221)		ละสรรพนาม ที่ใช้เป็น ประธาน
and was ordered to stay at home till she was better, (Alcott, 1983: 180)	ป้ามาร์ช จึงสั่งให้พักอยู่กับ บ้านจนกว่าจะค่อยยังชั่ว (อัลคอตต์, 2561: 346)	เพิ่มสรรพ นามที่ใช้เป็น ประธาน	

โดยทั่วไปแล้วเมื่อมีคำที่หายไป ผู้อ่านสามารถเดาได้จากบริบทโดยรอบ ๆ ซึ่งรู้ได้จากคำในประโยคอื่น ๆ โดยการละคำเกิดขึ้นได้ในกรณีที่ประธานของประโยคนั้นมีการกล่าวซ้ำกับกับประธานประโยคหลัง และในกรณีที่ในประโยคมีการเอ่ยถึงประธานและคำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของในประโยคเดียวกัน โดยหลักแล้วสามารถละได้ทั้งประธานและคำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ ซึ่งการละคำในประโยคพบว่าส่วนมากผู้แปลในวรรณกรรมเรื่องนี้มีการละคำที่เป็นประธานและคำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของมากที่สุด โดยรวมแล้วไม่จำเป็นต้องมีการละคำตลอดทั้งบริบท ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อหาและสถานการณ์นั้น ๆ ด้วย ดังตัวอย่าง

ต้นฉบับ “When they got home” (Alcott, 1983: 80)

ฉบับแปล “เมื่อกลับถึงบ้าน” (อัลคอตต์ 2561: 149)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า “When they got home” และในภาษาฉบับแปล “เมื่อกลับถึงบ้าน” ผู้แปลได้ละประธานของประโยคคือคำว่า “they” เอาไว้ หากขาดประธานของประโยคไปจะทำให้ผิดไวยากรณ์ เนื่องจากตามโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษจะไม่สามารถขาดประธานได้ แต่ในประโยคภาษาไทยสามารถละประธานได้โดยไม่ขัดกับหลักไวยากรณ์พื้นฐาน โดยในตัวอย่างนี้มีการละประธาน (ในที่นี้หมายถึงลูกสาวทั้งสี่ของมิสเตอร์มาร์ช) ซึ่งในภาษาฉบับแปลก็ไม่ได้ทำให้ความหมายโดยรวมเกิดความสับสนหรือไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากประโยคก่อนหน้านี้ได้มีการกล่าวถึงพวกเธอไว้ก่อนแล้ว ซึ่งในประเด็นดังกล่าวเป็นการละคำเพื่อให้ข้อความเกิดความกระชับและไม่เยิ่นเย้อ

ส่วนกลวิธีการแปลนั้น พบว่า มีการแปลแบบเอาความ (Non-literal translation) เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นการแปลจากต้นฉบับที่ไม่เน้นความถูกต้องตรงตัวจากต้นฉบับ แต่เน้นว่าให้ผู้อ่านอ่านแล้วสามารถเข้าใจโดยไม่เน้นความถูกต้องตรงกับต้นฉบับ ซึ่งการแปลประเภทนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ความหมาย หรือรูปแบบของต้นฉบับไปบ้าง เนื่องจากวรรณกรรมเรื่องนี้เป็นวรรณกรรมทั่วไปที่ไม่ได้เจาะจงกลุ่มผู้อ่าน เนื้อหาโดยรวมผู้แปลจึงเลือกที่จะใช้การแปลแบบ

เอาความตามความเหมาะสมของบริบทนั้น ๆ ผู้แปลคำนึงถึงสำคัญของผู้อ่านเป็นหลัก จึงเลือกแปลเนื้อหาในการถ่ายทอดภาษาให้เป็นที่คุ้นเคยต่อผู้อ่านให้ได้มากที่สุด ให้เป็นธรรมชาติ อ่านแล้วมีความเข้าใจง่าย ได้อรรถรส เข้าถึงบริบทและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ เพื่อให้เนื้อหา มีความสนุกมากยิ่งขึ้น และเกิดการคล้อยตามของผู้อ่าน การแปลลักษณะนี้นิยมใช้กับงานที่แปลเพื่อความบันเทิง เช่น แปลนวนิยาย นิทาน เรื่องสั้น เป็นต้น และยังพบการใช้กลวิธีการแปลแบบตรงตัวบ้างเล็กน้อย เพื่อรักษารูปแบบโครงสร้างของภาษาต้นฉบับไว้

จากการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาเกี่ยวกับประเภทการปรับบทแปล และกลวิธีการแปลวรรณกรรมเรื่อง “ลิตเติ้ลวูเมน” (Little Women) ประพันธ์โดยลูซี่ เมย์ อัลคอตต์ (Louisa May Alcott) และ อ.สนิทวงศ์ (อุไร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา) เป็นผู้แปล ซึ่งใช้หลักเกณฑ์การแปลของ สัญญวี สายบัว (2564) มาทำการวิเคราะห์ โดยผลสรุปที่ได้จากการศึกษาคือการปรับบทแปลประเภทการปรับบทแปลระดับคำที่พบมากที่สุดคือประเภทการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไปพบสูงสุดถึง 14 ประเด็น และความถี่รองลงมาคือการใช้วลีหรือประโยคแทนคำ พบ 8 ประเด็น ส่วนที่พบน้อยที่สุดคือ การเติมคำอธิบายพบเพียง 1 ประเด็นเท่านั้น ส่วนการปรับบทแปลระดับโครงสร้างพบมากที่สุดคือการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลีพบ 6 ประเด็น และถัดมาเป็นการเพิ่มและละคำในประโยคพบ 5 ประเด็น และไม่พบการปรับบทแปลประเภทการปรับโครงสร้างในระดับที่สูงกว่าประโยคเลย และการแปลในวรรณกรรมเรื่องนี้ ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบเอาความ (Non-literal translation) มาใช้เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากวรรณกรรมเรื่องนี้เป็นวรรณกรรมทั่วไปที่ไม่ได้เจาะจงกลุ่มผู้อ่าน เนื้อหาโดยรวมผู้แปลจึงเลือกที่จะใช้การแปลแบบเอาความตามความเหมาะสมของบริบทนั้น ๆ และต้องการถ่ายทอดภาษาให้เป็นที่คุ้นเคยต่อผู้อ่านให้ได้มากที่สุด แต่ยังพบการใช้กลวิธีการแปลแบบตรงตัวบ้างในโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน เพื่อรักษารูปแบบโครงสร้างของภาษาต้นฉบับไว้ ผู้แปลต้องการมุ่งเน้นไปที่ความถูกต้องแม่นยำ และพยายามรักษารูปแบบของการนำเสนอความคิดของต้นฉบับไว้

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการปรับบทแปล และกลวิธีการแปลวรรณกรรมเรื่อง “ลิตเติ้ลวูเมน” (Little Women) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศรัญญา พานิจจะ (2557), ภิญญา เล็กแจ่ม (2557), ปาริชาติ ยั่งรักษ์ (2557), ฐนันทพร โชติอนันต์คงภัส (2558), จริญญา ลำพวย (2559), ทศพร ใจกลาง (2559), ณรรณ สิงห์ชัย (2560), บุรินทร์ เพชรจำเริญสุข (2561), ผาณิต ขุนศรี (2562), หทัยกาญจน์ เหล็กดี (2563), ปุณยาพร ตรีอุทัย (2563) รายงานผลการศึกษาสอดคล้องกันว่าการปรับบทแปล ประเภทการปรับบทแปลระดับคำที่พบมากที่สุดคือประเภทการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป ส่วนการปรับบทแปลระดับโครงสร้างพบมากที่สุดคือการปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี และในส่วนของกลวิธีการแปลนั้น พบว่ามีการแปลแบบเอาความเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้บทแปลมีความเป็นธรรมชาติ อ่านแล้วเข้าใจง่าย เข้าถึงบริบทและสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ทำให้มีเนื้อหาที่อ่านแล้วสนุกมากยิ่งขึ้น และเกิดการคล้อยตามบทในวรรณกรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีการปรับบทแปลในเรื่อง “สี่ตฤณี” ในครั้งนี้ ผู้ศึกษา มีข้อเสนอให้มีการวิเคราะห์เพิ่มเติมนอกเหนือจากกรอบความคิดของ สัจฉริ สายบัว (2564) เพื่อเปรียบเทียบระดับคุณภาพการแปลเป็นอย่างไร รวมถึงมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพิ่มการศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีการปรับบทแปลในผลงานการแปลอื่น ๆ ของผู้ประพันธ์ Louisa May Alcott (ลุยซา เมย์ อัลคอตต์) ที่แปลโดย อ.สนิทวงศ์ (อุไร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา) เพื่อนำมา เปรียบเทียบวิเคราะห์หาข้อแตกต่างของกลวิธีแปลที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น และศึกษาหางานแปลอื่น ๆ ที่น่าสนใจและมีคุณค่า ที่ไม่ใช่งานแปลวรรณกรรม เพื่อศึกษาลักษณะความแตกต่างระหว่างการปรับ บทแปลด้านวรรณกรรมและการปรับบทแปลในด้านอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- จริยา ลำพวย. (2559). การวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรม เรื่อง “ต้นไม้ ไขไก่ และหัวใจหอคอยเม่น”. ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเพชรบุรีเพื่อแผ่นดินไทยที่ยั่งยืน ครั้งที่ 6 ปีการศึกษา 2559, 308 - 314.
- ชนัญธิดา นิมนิรมานมงคล. (2562). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปล จาก เรื่องสั้น “ร้านหัวมุม”. ในการประชุมนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 14 ปีการศึกษา 2562, 68 - 83.
- ฐนนท์พร โชติอนันต์คงภัส. (2558). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปล วรรณกรรม เรื่อง “ลิขิตฟ้าชะตารัก”. ในรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการ และเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติ ครั้งที่ 3, 444 - 453.
- ณภาพจี นาควัชร. (2566). การแปลวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณรรณ สิงห์ชัย. (2560). การวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลจากอัตชีวประวัติ เรื่อง “I am Malala”. ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2560, 907 - 915.
- ทศพร กลิ่นหอม. (2024). แต่ทุกความฝันของหญิงสาว Little Women วรรณกรรมที่เจาะลงไป ในใจผู้หญิง โดย ลุยซา เมย์ อัลคอตต์. (ออนไลน์) สืบค้นจาก <https://www.sarakadeelite.com/faces/little-women-by-louisa-may-alcott/> (2567, 1 สิงหาคม)
- ทศพร ใจกลาง. (2559). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ การปรับบทแปล และกลวิธีการแปลเรื่องสั้น เรื่อง “วิลเลียมกับแมรี”. ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏเพชรบุรี เพื่อแผ่นดินไทยที่ยั่งยืน ครั้งที่ 6 ปีการศึกษา 2559, 344 - 350.

- บุรินทร์ เพชรจำเริญสุข. (2561). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลจากเรื่องสั้น “อีไลธกับผีทะเล”. ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตริวิชาการ ครั้งที่ 8 ประจำปี 2561, 343-349.
- ปาริชาติ ยิ่งรักษ. (2557). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง “ลิฟต์มหัศจรรย์”. ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2557, 698-770.
- ปุนยาพร ตรีอุทัย. (2563). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลจากเรื่องสั้น “ผีเกาะหลิ”. ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2563, 747-757.
- ผาณิต ขุนสร. (2562). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลจากนวนิยาย “วิมานลอย” แปลโดย รอย โรจนานนท์. ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2562, 937-946.
- ภิญญา เล็กแจ่ม. (2557). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลเรื่องสั้น “เสียแล้วเสียไป”. ในรายงานการค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ศรัณญา พานิจจะ. (2557). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ การปรับบทแปล และกลวิธีการแปลเรื่องสั้น เรื่อง “เจ้าของห้องเช่า”. ในรายงานการค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สัณณวี สายบัว. (2564). **หลักการแปล**. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- หทัยกาญจน์ เหล็กดี. (2563). การวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรม เรื่อง “ทรัพย์ในดิน” แปลโดย สงบ สอนสิริ (สันติสิริ) ในรายการการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2563, 826-837.
- อัจฉรา ไส้ตรูไกล. (2555). **การแปลเรื่องสั้นและนวนิยายภาษาอังกฤษ**. (พิมพ์ครั้งที่ 1 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัจฉรา ไส้ตรูไกล. (2566). **การแปลภาษาอังกฤษเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัลคอตต์, แอล. เอ็ม. (2561). **สี่ดรุณี**. (อุไร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์ (ต้นฉบับพิมพ์ ค.ศ. 1983).
- Alcott, L. M. (1983). **Little Women**. United States of America. Penguin Group.